24/05/2019

Ταξίδι στην πόλη της Μανακάρα

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Ο δρόμος είναι το φυσικό περιβάλλον, για όποιον ζει την Ιεραποστολή.

Ειδικά, την μετά του Πάσχα περίοδο, κατά την οποία διανύουμε αποστάσεις δύο ημερών, με ολιγόλεπτες στάσεις, ούτως ώστε να ακουστεί από άκρη ως άκρη της Ιεράς Επισκοπής μας το χαρμόσυνο μήνυμα της Αναστάσεως και στο Άγιο Όνομα του να βαπτιστούν όλοι οι κατηχούμενοι που είναι έτοιμοι. Αυτό συνέβη και στο ταξίδι μας στην πόλη της Μανακάρα.

Ένας δρόμος δεκαεννέα ωρών με το αυτοκίνητο, ο οποίος μεταμορφώθηκε σε εικοσιτετράωρη περιπέτεια, μιας και η ποιότητα των δρόμων κατέστρεψε δύο φορές τα λάστιχα του αυτοκινήτου μας. Ο κόσμος είχε ενημερωθεί ότι θα ήμασταν εκεί στις 12.00 το μεσημέρι και τελικώς φτάσαμε λίγο μετά τις 5.00 το απόγευμα, με την βεβαιότητα ότι θα είχαν αποχωρήσει. Κι όμως, ήταν όλοι τους εκεί! Και ήμουν σχεδόν σίγουρος ότι άκουσα τον Κύριο να με αποκαλεί ως τον Πέτρο. “Ολιγόπιστε, γιατί δείλιασες;” συνεχίζοντας “δεν θα έφευγε κάνεις αφού περίμεναν

Εμένα”.

Όντως, έμειναν μόνο και μόνο για τον Χριστό και μέσω του Αγίου Βαπτίσματος γέμισε όλη παραλία ζώσες εικόνες Χριστού.

Χριστός Ανέστη, αδέλφια μου, και γι’ αυτό όλοι μας ντυνόμαστε Χριστό βαπτιζόμενοι!

FB Ιεραποστολή στην Επισκοπή Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης – 24 Μαΐου 2019

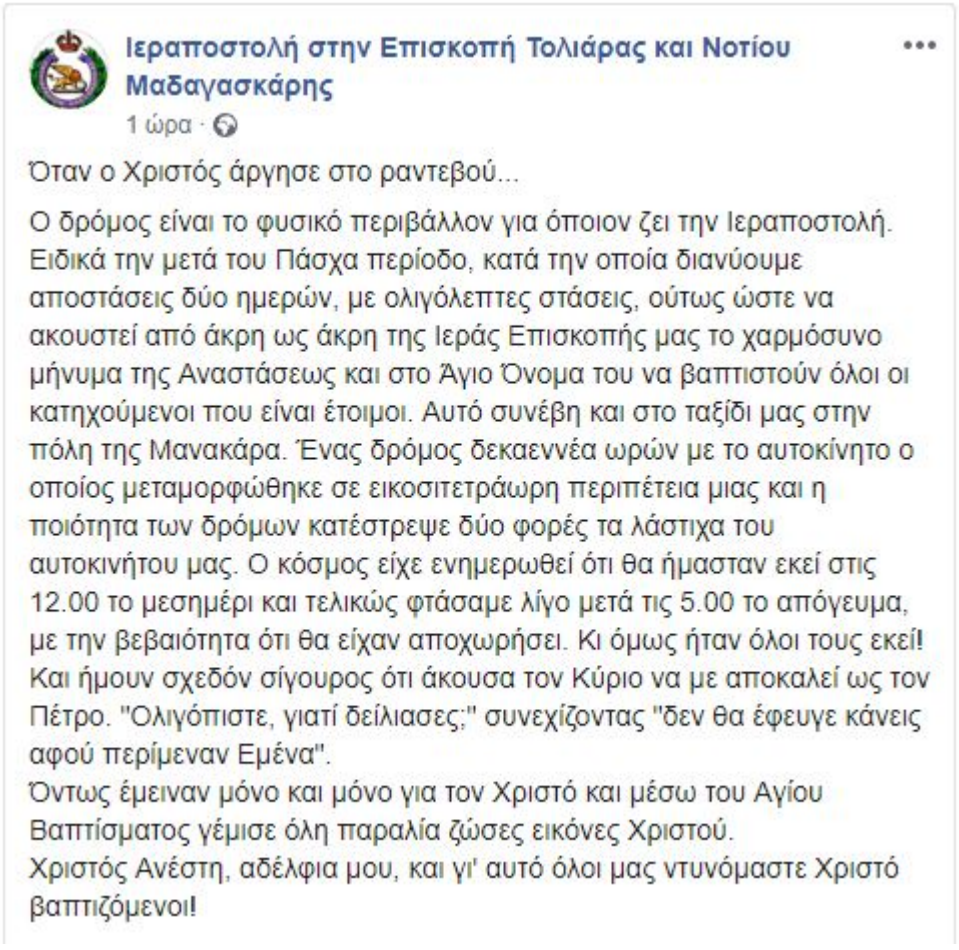

Ιεραποστολή στην Επισκοπή Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης
1 ώρα ·

Όταν ο Χριστός άργησε στο ραντεβού...

Ο δρόμος είναι το φυσικό περιβάλλον για όποιον ζει την Ιεραποστολή. Ειδικά την μετά του Πάσχα περίοδο, κατά την οποία διανύουμε αποστάσεις δύο ημερών, με ολιγόλεπτες στάσεις, ούτως ώστε να ακουστεί από άκρη ως άκρη της Ιεράς Επισκοπής μας το χαρμόσυνο μήνυμα της Αναστάσεως και στο Άγιο Όνομα του να βαπτιστούν όλοι οι κατηχούμενοι που είναι έτοιμοι. Αυτό συνέβη και στο ταξίδι μας στην πόλη της Μανακάρα. Ένας δρόμος δεκαεννέα ωρών με το αυτοκίνητο ο οποίος μεταμορφώθηκε σε εικοσιτετράωρη περιπέτεια μιας και η ποιότητα των δρόμων κατέστρεψε δύο φορές τα λάστιχα του αυτοκινήτου μας. Ο κόσμος είχε ενημερωθεί ότι θα ήμασταν εκεί στις 12.00 το μεσημέρι και τελικώς φτάσαμε λίγο μετά τις 5.00 το απόγευμα, με την βεβαιότητα ότι θα είχαν αποχωρήσει. Κι όμως ήταν όλοι τους εκεί! Και ήμουν σχεδόν σίγουρος ότι άκουσα τον Κύριο να με αποκαλεί ως τον Πέτρο. "Ολιγόπιστε, γιατί δείλιασες;" συνεχίζοντας "δεν θα έφευγε κάνεις αφού περίμεναν Εμένα".
Όντως έμειναν μόνο και μόνο για τον Χριστό και μέσω του Αγίου Βαπτίσματος γέμισε όλη παραλία ζώσες εικόνες Χριστού.
Χριστός Ανέστη, αδέλφια μου, και γι' αυτό όλοι μας ντυνόμαστε Χριστό βαπτιζόμενοι!